

**Rozsudok Súdneho dvora (ôsma komora) zo 17. júla 2008
– Komisia Európskych spoločenstiev/Belgické kráľovstvo**(Vec C-543/07) ⁽¹⁾

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 2002/73/ES — Rovnosť zaobchádzania s mužmi a ženami — Prístup k zamestnaniu — Odborná príprava a postup v zamestnaní — Pracovné podmienky — Neprebratie v stanovenej lehote)

(2008/C 223/28)

Jazyk konania: holandčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: M. van Beek, splnomocnený zástupca)

Žalovaný: Belgické kráľovstvo (v zastúpení: D. Haven, splnomocnený zástupca)

Predmet veci

Nesplnenie povinnosti členským štátom – Neprijatie v stanovenej lehote ustanovení potrebných na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2002/73/ES z 23. septembra 2002, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 76/207/EHS o vykonávaní zásady rovnakého zaobchádzania s mužmi a ženami, pokiaľ ide o prístup k zamestnaniu, odbornej príprave a postupu v zamestnaní a o pracovné podmienky (Ú. v. ES L 269, s. 15; Mim. vyd. 05/004, s. 255)

Výrok rozsudku

1. Belgické kráľovstvo si tým, že neprijalo všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2002/73/ES z 23. septembra 2002, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 76/207/EHS o vykonávaní zásady rovnakého zaobchádzania s mužmi a ženami, pokiaľ ide o prístup k zamestnaniu, odbornej príprave a postupu v zamestnaní a o pracovné podmienky alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovalo Komisiu, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z tejto smernice.
2. Belgické kráľovstvo je povinné nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 37, 9.2.2008.

**Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) zo 17. júla 2008
(návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal
Oberlandesgericht Stuttgart – Nemecko) – Konanie
o výkone európskeho zatykača vydaného proti Szymon
Kozłowski**(Vec C-66/08) ⁽¹⁾

(Policiajná a súdna spolupráca v trestných veciach — Rámcové rozhodnutie 2002/584/SVV — Európsky zatykač a postupy odovzdávania osôb medzi členskými štátmi — Článok 4 bod 6 — Dôvod pre nepovinné nevykonanie európskeho zatykača — Výklad termínov „má trvalý pobyt“ a „zdržiava sa“ vo vykonávajúcim členskom štáte)

(2008/C 223/29)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Oberlandesgericht Stuttgart

Účastník konania pred vnútroštátnym súdom

Szymon Kozłowski

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Oberlandesgericht Stuttgart – Výklad článku 4 bodu 6 rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi (Ú. v. ES L 190, s. 1; Mim. vyd. 19/006, s. 34) – Možnosť vykonávajúceho súdneho orgánu odmietnuť vykonať európsky zatykač vydaný na účely výkonu trestu odňatia slobody proti osobe, ktorá sa zdržiava v členskom štáte, alebo tam má pobyt – Pojmy „pobyt“ a „bydlisko“ – Výklad článku 6 ods. 1 EÚ v spojení s článkom 12 ES a článkom 17 ES – Vnútroštátna právna úprava umožňujúca rozdielne zaobchádzanie vykonávajúcim súdnym orgánom, pokiaľ ide o požadovanú osobu, ktorá odmieta svoje vydanie podľa toho, či je štátnym príslušníkom vykonávajúceho členského štátu alebo iného členského štátu

Výrok rozsudku

Článok 4 bod 6 rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi musí byť vykladaný v tom zmysle, že

— požadovaná osoba „má trvalý pobyt“ vo vykonávajúcim členskom štáte, ak si založila svoj skutočný pobyt v tomto členskom štáte a „zdržiava sa“ v tomto štáte, ak v nadväznosti na dlhodobý pobyt v určitej dĺžke v tomto členskom štáte nadobudla väzby s týmto štátom na podobnej úrovni ako v prípade pobytu,

— na účely určenia, či existujú medzi požadovanou osobou a vykonávajúcim členským štátom väzby umožňujúce konštatovať, že na túto osobu sa vzťahuje termín „zdržiava sa“ v zmysle uvedeného článku 4 bodu 6, je úlohou vykonávajúceho súdneho orgánu vykonať celkové posúdenie viacerých objektívnych okolností charakterizujúcich situáciu tejto osoby, medzi ktorými sú najmä dĺžka, povaha a podmienky pobytu požadovanej osoby ako aj rodinné a hospodárske vzťahy, ktoré udržiava táto osoba s vykonávajúcim členským štátom.

(¹) Ú. v. EÚ C 107, 26.4.2008.

**Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 11. júla 2008
(návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal
Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Litovská republika) –
Vnútroštátne konanie začaté pani Ingu Rinau**

(Vec C-195/08 PPU) (¹)

*(Súdna spolupráca v občianskych veciach — Súdna právomoc
a výkon rozhodnutí — Výkon v manželských veciach a vo
veciach rodičovských práv a povinností — Nariadenie (ES)
č. 2201/2003 — Návrh na neuznanie rozsudku o navrátení
dieťaťa neoprávnene zadržívaného v inom členskom štáte —
Naliehavé prejudiciálne konanie)*

(2008/C 223/30)

Jazyk konania: litovčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Účastník trestného konania pred vnútroštátnym súdom

Inga Rinau

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Výklad článkov 21, 23, 24, článku 31 ods. 1, článku 40 ods. 2 a článku 42 nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 z 27. novembra 2003 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1347/2000 (Ú. v. EÚ L 338, s. 1; Mím. vyd. 19/006, s. 243) – Návrh na neuznanie v členskom štáte A rozhodnutia vydaného súdom členského štátu B, ktorým sa nariaďuje vrátenie dieťaťa, o ktorom sa otec dieťaťa s trvalým pobytom v členskom štáte B, ktorý získal opatrovníctvo dieťaťa,

domnieva, že ho jeho matka neoprávnene zadržiava v členskom štáte A

Výrok rozsudku

- Po vydaní rozsudku o nevrátení a jeho oznámení súdu pôvodu je na účely vydania osvedčenia podľa článku 42 nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 z 27. novembra 2003 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1347/2000, bez významu, či bol tento rozsudok zastavený, zrušený, anulovaný alebo z akéhokoľvek dôvodu nenadobudol právoplatnosť, alebo bol nahradený rozsudkom o navrátení, pokiaľ skutočne nedošlo k návratu dieťaťa. Keďže nebola vznesená žiadna pochybnosť, pokiaľ ide o autenticitu tohto osvedčenia, ktoré bolo vypracované podľa vzorového tlačiva uvedeného v prílohe IV nariadenia a námietka proti uznaniu rozsudku o navrátení je nepripustná, dožiadanému súdu prináleží len skonštatovať vykonateľnosť osvedčeného rozsudku a vyhovieť okamžitému návratu dieťaťa.
- Okrem prípadu, keď sa koná podľa článku 11 ods. 8 a článkov 40 a 42 nariadenia č. 2201/2003 o osvedčení rozsudku, každý zainteresovaný účastník môže navrhnúť neuznanie súdneho rozhodnutia, a to aj napriek tomu, že návrh na uznanie sa predtým nepredložil.
- Článok 31 ods. 1 nariadenia č. 2201/2003, pokiaľ stanovuje, že ani osoba, proti ktorej sa o výkon žiada, ani dieťa nemôžu v tomto štádiu predložiť podania k návrhu, sa neuplatní v konaní o neuznaní súdneho rozhodnutia začatého bez predchádzajúceho predloženia návrhu o uznanie toho istého rozhodnutia. V takejto situácii odporca domáhajúci sa uznania môže predložiť podania k návrhu.

(¹) Ú. v. EÚ C 171, 5.7.2008.

Odvolanie podané 22. mája 2008: Philippe Guigard proti rozsudku Súdu prvého stupňa (tretej komory) z 11. marca 2008 vo veci T-301/05, Guigard/Komisia

(Vec C-214/08 P)

(2008/C 223/31)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolateľ: Philippe Guigard (v zastúpení: S. Rodrigues a C. Bernard-Glanz, advokáti)

Ďalší účastník konania: Komisia Európskych spoločenstiev